

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 5. december 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 1 (L59), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål nr. 1:

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 4. december 2014 fra SKS Applikation m.fl, jf. L 59 - bilag 6.”

9. december 2014

Endeligt svar:

SKS Applikation Service har i BEU bilag nr. 6 (L59) fremsendt forslag til ændringer i L59. Der er et forslag om tilføjelse af et nyt stykke i § 39 og forslag til ændringer i bemærkningerne til lovforslaget.

Forslaget skal ses i forlængelse to tidligere henvendelser fra SKS, jf. bilag 6 (L58) og bilag 8 (L58), som jeg har kommenteret på i mine svar på BEU spørgsmål nr. 23 (L58) og BEU spørgsmål nr. 30 (L58).

Det fremgår af bilag 6 (L59), at formålet med de ændringer, som SKS foreslår til L59, er at:

- ”de nye tvungne softwareløsninger ikke bliver ”lukkede”. Ved at sikre åbne snitflader kan nye administrative it-systemer integrere med kommunens øvrige digitale sagsbehandlingssystemer
- der undgås silo- eller søjledannelse i jobcentrene til de øvrige forvaltninger og samarbejdspartnere
- der fortsat er et innovativt marked i kommunerne
- den aftalte fælles offentlige digitaliseringsstrategi, hvor staten og kommunerne har aftalt mål og arbejdsfordeling, ikke brydes
- kommunerne fortsat kan bestemme sags- og arbejdstilrettelæggelse i deres egne forvaltninger, hvor de har ansvaret for resultatet
- kommunerne kan udnytte eksisterende driftsklare it-løsninger, som er smartere og med integration til kommunes øvrige forvaltninger”

Bemærkningerne fra SKS er i stort omfang en indholdsmæssig gentagelse af tidligere henvendelse til udvalget fra SKS, jf. BEU bilag 6 (L58) og 8 (L58).

Det er vurderingen, at det fremsatte lovforslag i stor udstrækning samt den eksisterende praksis sikrer åbne standarder, forebygger silodannelser og er i overensstemmelse med den fælles offentlige digitaliseringsstrategi. Jeg henviser her til mine svar på BEU spørgsmål nr. 23 (L58) og BEU spørgsmål nr. 30 (L58).

I forhold til enkelte konkrete systemer (VITAS og Jobcenter Planner) er der tale om en særlig problemstilling, hvor det er min vurdering, at det af hensyn til at sikre opfyldelsen af de fastsatte mål i flere politiske aftaler, er nødvendigt at fastholde løsningerne som obligatoriske.

VITAS er som senest bemærket i mit svar på BEU spørgsmål nr. 30 (L58) en digital selvbetjeningsløsning til brug for virksomhedernes ansøgning om oprettelse af virksomhedsrettede tilbud i form af ansættelse med løntilskud og virksomhedspraktik. Det vil blive obligatorisk for jobcentrene at modtage ansøgninger om oprettelse af virksomhedsrettede tilbud via løsningen, der forventes at bidrage med en administrativ lettelse for kommunerne og for private og offentlige arbejdsgivere.

Det skyldes, som også bemærket i mit svar på BEU spørgsmål nr. 30 (L58), at det i forhold til virksomhederne vil være mest hensigtsmæssigt, at der er én landsdækkende selvbetjeningsindgang for virksomhederne, således at f.eks. virksomheder med afdelinger i flere kommuner eller med borgere ansat med tilskud fra forskellige kommuner, ikke skal indrette sig på kommuners forskelligartede løsninger.

Det vil i givet fald medføre en ringere service i forhold til virksomhederne, hvis de skal anvende forskellige selvbetjeningsløsninger afhængigt af i hvilken kommune en kommende løntilskudsansat medarbejder eller person i virksomhedspraktik bor.

I forhold til kommunerne er VITAS ikke et lukket system, men en åben minimumsløsning i den forstand, at det står derfor kommunerne frit for, at bruge oplysninger i VITAS i egne løsninger. Oplysninger i VITAS vil således blive tilgængelige for kommunerne via åbne snitflader, så kommunerne selv kan vælge, om de vil anvende VITAS' sagsbehandlervendte brugergrænseflade, eller om de af egne leverandører vil tilkøbe integration fra egne fagsystemer til VITAS.

Det skal i øvrigt bemærkes, at SKS siden april 2013 har haft god mulighed for at indrette sig på det faktum, at det i aftalen om kontanthjælpsreformen blev aftalt, at der var ønske om en fælles løsning af hensyn til virksomhederne, herunder muligheden for at byde på at udvikle løsningen via det udbud, der blev iværksat i den forbindelse.

Jobcenter Planner er et planlægningssystem, som skaber grundlaget for, at ledige kan selvbooke samtaler på Jobnet. Systemet er som bemærket i mit svar på BEU spørgsmål nr. 30 (L58) integreret med de fælles data, som udveksles med kommunernes sagsbehandlingssystemer og Jobnet. Det betyder, at når en ledig selvbooker en aftale på Jobnet, så bliver den også vist i de kommunale sagsbehandlingssystemer. Der bliver herudover sendt en indkaldelse til sagsbehandlerens kalender, således at den enkelte sagsbehandler direkte kan se, at der er en ledig, der har booket en tid.

I forbindelse med indførelsen af det fælles kontaktførelse vil det via de åbne snitflader, som stilles til rådighed, også blive muligt for arbejdsløsheds-kasserne at se indkaldelser og selvbookinger til samtaler i jobcentrene.

Det er, jf. mit svar på BEU spørgsmål nr. 23 og nr. 30 (L58), min vurdering, at den obligatoriske understøttelse til selvbooking, er en forudsætning for, at selvbooking inden for en overskuelig tidshorisont understøttes i alle jobcentre.

Dog har jeg, som også svaret i BEU spørgsmål nr. 30 (L58), forståelse for, at obligatoriske systemer giver mindre fleksibilitet i kommunerne. Jeg er derfor indstillet på, at vi på sigt, når de politiske mål er indfriet, ser på, hvordan Jobcenter Planner kan blive en minimumsløsning for kommunerne. Der vil pågå dialog herom i regi

af den fællesoffentlige dialoggruppe, hvor blandet andet KL deltager, samt i forligskredsen.

Med beskæftigelsesreformen skal der gennemføres flere samtaler, og det er derfor helt afgørende, at der ikke er usikkerhed omkring, hvilken it-understøttelse der skal anvendes. Herudover vil jeg gerne fremhæve, at det allerede med kontanthjælpsreformen og senere sygedagpengereformen blev besluttet at udvikle en løsning til brug for selvbooking af samtaler i jobcentrene. Med beskæftigelsesreformen bygger vi derfor videre på disse tidligere aftaler.

Jeg er enig i, at det er et vigtigt hensyn i it-understøttelsen af beskæftigelsesområdet at undgå lukkethed og silodannelser. Det gælder også i forhold til de obligatoriske løsninger. VITAS og Jobcenter Planner er derfor ikke lukkede systemer i forhold til jobcentrenes sagsbehandlingssystemer.

Det er ganske rigtigt vigtigt at nedbryde siloer internt mellem kommunale forvaltninger. Det er dog også et vigtigt hensyn at understøtte de beskæftigelsespolitiske intentioner, herunder nedbryde siloer på tværs af kommuner og på tværs af kommuner og arbejdsløsheds-kasser og dermed sikre at borgere og virksomheder kommer i centrum for indsatsen.

Hverken VITAS eller Jobcenter Planner hindrer variation i tilrettelæggelsen af de kommunale arbejdsgange. Den igangværende implementering af selvbooking i jobcentrene demonstrerer dette. Kommunerne deler aktuel viden og forslag om meget forskellige arbejdsgange på nettet og i netværksgrupper. Den fælles løsning faciliterer deling af viden og best practise på tværs og er ikke en hæmsko for variation i organisering og arbejdsgange.

Forslaget fra SKS om at gøre de foreslåede udmøntninger til minimumsløsninger, som kommunerne har pligt til at anvende, såfremt de ikke selv anskaffer en løsning, er efter min vurdering ikke hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt.

Det vil dels skabe usikkerhed om alle ledige og virksomheder får den service, som er aftalt i reformerne, og dels vil der være betydelige omkostninger forbundet med at sikre implementering og dataudveksling mellem flere forskellige decentrale systemer.

Det gælder endvidere, at det næppe er muligt ved ændringsforslag til L59 at indarbejde betegnelsen ”minimumsløsninger” i § 39 således som foreslået af SKS. Det skyldes, at minimumsløsninger ikke er tilstrækkelig præcist defineret, ligesom kravene til indholdet af en minimumsløsning vil udvikle sig med den teknologiske udvikling og indholdet af allerede aftale reformer og kommende reformer på beskæftigelsesområdet.

På baggrund af den indgåede økonomiaftale for 2014 er der nedsat en fællesoffentlig dialoggruppe om digitalisering på beskæftigelsesområdet. KL, Arbejdsløsheds-kassernes AK-Samvirke og repræsentanter for kommuner og arbejdsløsheds-kasser indgår i den ovennævnte dialoggruppe, hvor it-understøttelsen løbende drøftes. De i L59 foreslåede bemyndigelser vil gøre det muligt at tilpasse it-understøttelsen og den nødvendige udmøntning i bekendtgørelsesform på baggrund af drøftelserne

med KL, AK Samvirke m.fl. i dialoggruppen og udviklingen af den fælles-offentlige digitaliseringsstrategi.

Jeg mener på den baggrund ikke, at der er grundlag for, at fremsætte ændringsforslag til L59.

Venlig hilsen

Henrik Dam Kristensen